

Szerző: Sebestyén Péter (2019-07-21)

1 / 6 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/munkamania-vagy-istenelmeny-adni-vagy-befogadni/> internetes címről származik. A cikket 2020-07-08 dátummal egy médiamissziós lelkiületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

Munkamánia vagy Istenélmény? Adni vagy befogadni?...

Ilyenkor nyáron javában zajlik a turistaszezon. Az emberek mint megbolydult méhkas útra kerekednek, különbnél különb egzotikus helyeket keresnek fel, legyen az hegy, tengerpart, távoli szigetek csendje, romantikája. Nyilván már hónapokkal előtte lefoglalják a szállodaszobát, nemcsak azért, mert olcsóbb, hanem mert biztonságosabb is egyben, és így garantált a kényelem, a szabadság kellemes eltöltése. Sok helyütt nálunk is külön szobákat rendeznek be az alkalmi vagy előre bejelentkező szállóvendégeknek, és ha pénzbe is kerül a szolgáltatás, a vendégszeretethez, a minőségi hazai termékekhez, a mama receptjeinek igazán jó csengése, sőt vendégcsalogató ereje van.

A mai szentírási olvasmányok is – Ábrahám találkozása a három idegennel, Jézus vendégsége Mária és Márta házában – jó lehetőséget kínálnak, hogy az igazi vendégszeretetre figyeljünk. Ahogyan az irgalmas samaritánus története, úgy a Máriáról és Mártáról szóló rész is Lukács sajátja. És ahogyan az előző történetben a cselekvő szeretetet emeli ki, ebben az esetben mintha az ellenkezőjéről lenne

Szerző: Sebestyén Péter (2019-07-21)

2 / 6 oldal | © Katolikus.ma

szó. Jézus helyreutasítja Mártát, aki az asztalterítéssel szorgoskodik, és nem rá figyel, mint testvére Mária: - Márta, Márta, sok mindennel törődsz, sok minden nyugtalanít... Pedig csak egy a szükséges. Mária a jobbik részt választotta, és nem is veszik el tőle soha...

Akkor most nem kell cselekedni, csak imádkozni? Elég a Szentírás olvasása, és tettek nem szükségesek hozzá? Milyen furcsa. Az kapja a szidást, aki dolgozik. És az dolgozik, Márta, akinek a neve azt jelenti: úrnő. Tegyük a szívünkre kezünket: tényleg, mi az igazán fontos? Amikor Jézust vendégül látjuk, lehet nála fontosabb? Vajon nem azért vagyunk olykor stresszesek, idegesek, mert dolgozunk, pihenés helyett, és tennivalókba menekülünk elcsendesedés helyett? Jézus a helyes sorrendre hívja fel a figyelmet: első az Isten országa, a vele való együttlét. Persze lehet munka közben is imádkozni, de az nem ugyanaz, mint az Istennek teret, időt, figyelmet szentelő tudatos "semmit tevés"... Sokszor az imádságban sem tudunk elmélyülni, mert figyelmünket a tennivalók, a kütyük, a külsőségek, hajszólo vágyaink kötik le és cibálják szét.

Minden esetben az igazi vendéglátó maga Isten. Amint ez Ábrahámtól kezdve minden ember életében kiderül. Ő sokkal többet tesz, mint azt egy szokványos

Szerző: Sebestyén Péter (2019-07-21)

3 / 6 oldal | © Katolikus.ma

vendégtől várni lehetne. Felkeresi portánkat, bekéredzkedik életünkbe. Belép mindennapjainkba, reményt ad, átformálja életünket, és tulajdonképpen ő ajándékoz meg túlcsonduló mértékben. Talán épp egy váratlanul betoppanó vendég személyében, aki nem arra kíváncsi, hogy mit süttünk-főztünk neki hirtelen, és nem zavartatja magát azért sem, mert egy csapásra áthúzta terveinket, hétköznapijaink nyugalmát. Ne legyünk elfoglaltak, mert akkor nem tud velünk szóba állni...

Ilyenkor inkább üljünk le és beszéljünk vele. Hallgassuk őt. Engedjük megnyílni, mert akkor épp ő az Isten küldöttje. Lépünk ki a vendéglátói szerepből, és figyeljünk arra, valójában mit szeretne a másik ember. Talán így az is kiderül, mi nyomja szívünket, miért vagyunk foglaltak, miért temetkezünk munkába, miért álcázzuk belső nyugtalanságunkat a túlzott aktivitással. Gyakran úgy tűnik, valójában nem is akarunk elcsendesedni és leülni Jézus lábához, mert bezárkóztunk problémáinkba, és nem érdekel, mit mond ő. Ezért nem hatékonyak imáink sem, mert nem hallgatjuk meg, mit akar nekünk mondani. Mártaként elnyomjuk a bennünk levő Máriát.

A vendéglátás lelki találkozás. A közös asztal új családdá alakít. Csak az tud a

Szerző: Sebestyén Péter (2019-07-21)

4 / 6 oldal | © Katolikus.ma

templomi közösségben is az Úr asztalához ülni, aki családi asztalánál is szívesen látja őt. Azok alkotják az egyházat, akik készek mindig „tétlenül” hallgatni az Úr szavát, hogy aztán hitükből tevékeny szeretet fakadjon.

Jézus azért jön, hogy adjon: a legszükségesebbet. Az üdvösséget. Ezt akarja elmondani újból és újból, ahányszor vendég érkezik a házba. Amikor Urunk velünk van, ne legyünk nyugtalanok, ne nézzünk az órára, nem az a fontos, hogy mivel kínáljuk, és hogy mi sül a lerben. Ott ő a fontos. Igazából ő lesz a vendéglátó. Egyre kevésbé vendég, egyre inkább útitárs, családtag, családfő szeretne lenni életünkben. Ő békíti ki a bennünk hangoskodó és szorgos Mártát, a csendesebb Máriával. Adjunk esélyt és teret neki. Az utolsó ítéleten is erről ismer fel minket: vendég voltam, s befogadtatok. Az eukarisztia asztalánál pedig saját testével táplál.

Minden tevékenységünket, lázas munkánkat, érte, ügyéért, egyházáért, családukért hozott áldozatunkat előzze meg az Ige hallgatása. Legyen időnk elcsendesedni, lábaihoz ülni, és hallgatni őt. Hogyan akarjuk teljesíteni Isten akaratát, ha nem akarjuk meghallani, amit mond? A munkában való pörgésünk ne váljék öngazolássá, és ne szolgáljon rossz lelkiismeretünk megnyugtatóására.

Szerző: Sebestyén Péter (2019-07-21)

5 / 6 oldal | © Katolikus.ma

Nincs tehát ellentét a szemlélődő és a tevékeny élet között. Imádság és munka kiegészítik egymást. Az Istennel együtt töltött időt érdemes értékelni, mert az odafigyelés jobb, mint a cselekvés. Nem semmittevés ez, hanem szolgálat.

Katolikus.ma

Szerző: Sebestyén Péter (2019-07-21)

6 / 6 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/munkamania-vagy-istenelmeny-adni-vagy-befogadni/> internetes címről származik. A cikket 2020-07-08 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!